

ಬಲವಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು: 'ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳು ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ! ಮೃದುವಾಗಿ ಒತ್ತು' ಎಂದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದೇಹ ಬೆಣ್ಣೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಿರುವ ಮೂಳೆಗಳಂತೆ ಮೃದು ಎಂದು ಕೂಡಲೆ ನನಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿಚ್ಛಾನಾನಂದ (ಹರಿಪ್ರಸನ್ನ ಚಟೋಪಾಧ್ಯಾಯ)

ಹರಿಪ್ರಸನ್ನ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದುದು ಬಹಳ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಅಪರೂಪವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಹೀಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವರು: ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೋಣೆಯ ವಾತಾವರಣ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಅಮೃತಮಯ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ಆನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಗಮನವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮೇಲಿತ್ತು. ಅವರು ನನಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ, ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ಏನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಂತರ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಎದ್ದುಹೋದರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಉಳಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೂ ಹೊರಡುವ ಸಮಯವಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ನಾನು ಎದ್ದು ಹೊರಡಲು ಅನುವಾದಾಗ, ಅವರು ಕೇಳಿದರು: "ನೀನು ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆಯಾ? ಬಾ, ನೀನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ, ನೋಡೋಣ." ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವಾದರು. ಈ ಸವಾಲಿನಿಂದ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಇವರೆಂತಹ ಸಾಧುಪುರುಷರು ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ. "ಹೌದು, ನನಗೇನೂ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಲು ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ನಗುತ್ತ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ನನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಾನು ಬಲವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಯವಕನಾಗಿದ್ದೆ. ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಗೋಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿದೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ಕೈಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಂತಹ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಹರಿಯುತ್ತ ನನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಪರ್ಶ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಸ್ಸಹಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ನನ್ನ ದೇಹಬಲ ಉಡುಗಿಹೋಯಿತು. ನಾನು ಭಾವಾವಿಷ್ಟನಾದೆ. ನನ್ನ ಮೈಕೂದಲುಗಳೆಲ್ಲ ಎದ್ದುನಿಂತವು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿ ನಗುತ್ತ, "ಒಳ್ಳೆಯದು, ನೀನು ಗೆದ್ದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ನಾನು ಮಾತಾಡದೆ ಹೋದೆ. ಆನಂದ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಕಳೆಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಎದ್ದುನಿಂತರು. ನನ್ನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತ, "ಆಗಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ. ಒಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಸಾಲದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಿಹಿ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಕಲ್ಲತ್ತಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಆ ಉನ್ನತ ಆನಂದ ಮನದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ

ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ರೆಂಬುದು ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಕಾಲಾನಂತರ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹರಿಪ್ರಸನ್ನನ ಬಗ್ಗೆ, "ಅವನು ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನೊಂದಿಗೆ ಕುಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದ, ಆತ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯ ಅಲೌಕಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇವು ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ರೋಮಾಂಚನಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೌತುಕದಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. 'ಆಶ್ಚರ್ಯೋ ವಕ್ತಾ ಕುಶಲೋಽಸ್ಯ ಲಬ್ಧಾ' ಎಂಬ ಉಪನಿಷತ್ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಹದಿನಾರು ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಯಾವುದನ್ನು ಅವರು ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ಹೇಳಿದರೋ, ಯಾವ ಘಟನೆಗಳು ದಾಖಲಾಗಿವೆಯೋ ಅವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಡಕವಾಗಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅನುಭವಗಳು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಅನುಭವಗಳು ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಈ ಅನುಭವಗಳು ಅಲೌಕಿಕ, ಅಸಾಮಾನ್ಯ, ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಅತೀತ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಶಿಷ್ಯರು ಸಿದ್ಧರು, ಮುಕ್ತರು, ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರು, ಭಗವಂತನ ಸಂಗಾತಿಗಳು, ಸ್ವಯಂ ಆಂಶಾವತಾರಿಗಳು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ, ಇವರು ಯಾವ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಾಮಂತರಾಜರು ಹಿಂದೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನಡೆದು ಬರುವಂತೆ, ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣ ಅವತಾರ ಧರಣಿ ಬಂದಾಗ ಇವರೆಲ್ಲ ಬರಬೇಕಾಗುವುದು, ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಹೇಳಿರುವರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಶಿಷ್ಯರ ಜೀವನದ ಈ ಘಟನೆಗಳು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೊರೆದ ಗವಾಕ್ಷಗಳಂತಿವೆ. ಇವು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತವೆ. ❖

ಶುದ್ಧ ಹೃದಯದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಪ ಮಾಡುವಾಗ, ಮಂತ್ರ ತನ್ನೊಳಗಿನಿಂದ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಎದ್ದು ಬರುವಂತೆ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿನ್ನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸು ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗು.

-ಶ್ರೀಮತೆ ಶಾರದಾದೇವಿ

ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ಭುತಾನಂದರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆ

ಗಿರಿಜಾದೇವಿ

‘ಯಸ್ಯ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರೇಣ ಜನ್ಮಸಂಸಾರ ಬಂಧನಾತ್ ವಿಮುಚ್ಯತೇ’
- ಈ ಮಾತು ವಿಷ್ಣುಸಹಸ್ರನಾಮ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಭರವಸೆ. ತರ್ಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಿಚಾರದಿಂದಾಗಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅವನನ್ನು ಪಡೆ ಯಲು, ಅವನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಪವಿತ್ರ ನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆ ಒಂದು ಅತಿ ಸುಲಭದ ಸಾಧನೆ. ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಭಗವಂತನ ನಾಮ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಭಾವಾ ವಿಷ್ವರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ನಾಮದ ಮಹಿಮೆ.

ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸಲು ಆದೇ ಶಿಸಿರುವ ಸುಲಭವಾದ ಸಗುಣೋಪಾಸನೆಯ ಒಂದು ಅಂಗವೇ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ. ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸಾಧನೆ, ಭಕ್ತನನ್ನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ, ಭಕ್ತಿಯ ಅಂತಿಮ ಗುರಿಯಾದ ಸಮಾಧಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಧಿ ಎಂದರೆ ಸಾಧಕ ತನ್ನ ದೈಯ ವಸ್ತುವಿನೊಡನೆ ಒಂದಾಗುವುದು. ಅಂದರೆ ಇಷ್ಟದೈವದಲ್ಲಿ ಒಂದಾ ಗುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಸಿವು, ನಿದ್ರೆ, ಮೈಥುನ, ಭಯ ಇವು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಸಮಾನ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮತ್ತು ಅವನ ನಾಮಗುಣಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವುದು ಕೇವಲ ಮಾನವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಗುರುಮುಖೇನ ಪಡೆದ ಭಗವಂತನ ನಾಮವನ್ನು ಸದಾ ಪುನ ರುಚ್ಛಿಸುವುದನ್ನೇ ನಾಮಜಪ ಎನ್ನುವುದು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಜಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಾತೆ ಶಾರದಾ ದೇವಿಯವರು, ‘ಜಪಾತ್ ಸಿದ್ಧಿಃ’ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಿಹಾರ ರಾಜ್ಯದ ಛಾಪ್ರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕುಗ್ರಾಮ. ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರನ್ನು ಯಮನು ಕೊಂಡೊಯ್ದಾಗ, ಐದು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕ ರಖ್ತುರಾಮ ಚೌಧರಿ ಅನಾಥನಾದ. ಪಕ್ಕದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆಯಂಗಳದ ಕೂಸಾದ. ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಯೌವ್ವನದ ಮೊದಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಲೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ರಖ್ತುರಾಮನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ವಾಸದ ಮನೆ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಭೂಮಿ ಎರಡನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ನಿರ್ಗತಿಕನಾದ. ಬದುಕಿಗೊಂದು ಮಾರ್ಗ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈತ, ರಖ್ತುರಾಮನನ್ನೂ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲತ್ತ ನಗರ ಸೇರಿದ. ಕಂಡು ಅರಿಯದ ಆ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ‘ನೀವು ಯಾರು’ ಏನಾಗಬೇಕು?’ ಎಂದು ಕರುಣೆ ಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸು ವವರಿಲ್ಲದೆ, ಬೀದಿ ನಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು, ರಸ್ತೆಯಂಚಿನ ಮರ ದಡಿ ಮಲಗಿದಾಗ, ‘ಮುಂದೇನು?’ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಡೆಂಭೂತವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತ. ಆದರೇನು, ಕಾಣದ ಕೈಯ ಕೈವಾಡ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು! ಈ ದರಿದ್ರ ಕುರುಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಈ ಅನಕ್ಷರಸ್ತ, ಅನಾಥ ಹುಡುಗ ಊಹೆಗೆ ನಿಲುಕದ, ಅದ್ಭುತವೂ, ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೂ ಆದ,

ಸ್ವಾಮಿ
ಅದ್ಭುತಾನಂದರ
ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಅವರು
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದ
ಒಂದು ಅದ್ಭುತವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಲಟು ಎಂಬೊಬ್ಬ
ಹುಡುಗನನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತರಬೇತಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ
ಮಹಾನ್ ಸಂತನನ್ನಾಗಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅವರ
ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ಉಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
ಕಂಡುಬರುವ ನಾಮಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು
ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖಕಿ
ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಭಕ್ತರು ಹಾಗೂ
ವಾರಾಣಸಿ ಸೇವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕಣ್ಣು ಅಗಲಿಸಿ, ತಲೆದೂಗಿ 'ಆಹಾ!' ಎನ್ನುತ್ತ ಬೆಕ್ಕನ ಬೆರಗಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿಧಿ ಹೆಣೆದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಅಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುತ್ತಾ ಬಂದು, ನೇರವಾಗಿ ಯುಗಾವತಾರಿ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದಿವ್ಯ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟ !

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಸೋದರಳಿಯ ಹೃದಯರಾಮ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕಾಳೀಮಂದಿರ ತೊರೆದು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಸರಿಯಾದ ಸೇವಕರಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ತೊಂದರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ರಘುರಾಮ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಉತ್ಸಾಹಿ ಗೃಹೀಭಕ್ತ ರಾಮಚಂದ್ರ ದತ್ತರ ಮನೆಯ ಕೆಲಸದ ಆಳಾಗಿ ನಿಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ. ತನ್ನ ಯಜಮಾನನೊಂದಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದ. ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಪರ್ಶದ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಆನಂದಾಭೂತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದ.

ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪವಾಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ದತ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಘುರಾಮನನ್ನು 'ಲಲಿಟೂ' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಆಡ್ಡಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದ ಲಲಿಟೂಗೆ, ಭಗವಂತನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುವ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಬೇಡವಾಯಿತು. ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತವಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಬಯಸಿದ ವಸ್ತು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ, ಮನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯ ತಳಮಳ ಕಾಡಲಾರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯೇ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಮಚಂದ್ರದತ್ತರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಹೇಳಿದರು, "ನೋಡಯ್ಯ ರಾಮ್, ಈ ಹುಡುಗ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯಗುಣ ಸಂಪನ್ನ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸರಿಯಾದ ಸೇವಕರಿಲ್ಲದೆ ನನಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟನಿನಗೆ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಇವನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ. ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಮಾತಿಗೆ ರಾಮಚಂದ್ರದತ್ತರು ಎದುರಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೮೮೧ನೇ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ, ಲಲಿಟೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅವರ ಸೇವಕನೂ, ಮೊದಲ ಶಿಷ್ಯನೂ ಆಗಿ ತೃಪ್ತನಾದ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮ್ಮ ಸೇವಕನನ್ನು 'ಲ್ಯಾಟೋ', 'ನ್ಯಾಟೋ' ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು 'ಪ್ಲೇಟೋ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಇತರ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಲಾಟೂ ಮಹಾರಾಜರೂ, ಜಪಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಇವರು ಜಪಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರೆಂದರೆ, ಇಹದ ಪರಿವೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಂಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ನದಿಯ ಉಬ್ಬರದ ಅರಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶಿಲಾ ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಅಲುಗಾಡದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಇವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಧಾವಿಸಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ಪಂಚವಟಿಯ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಪಕ್ಕೆ ಕುಳಿತು ಮೈಮರೆತಿದ್ದ ಲಾಟೂ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕರೆತರಲು ಬಂದ

ನರೇಂದ್ರರು (ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ) ಶತಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಯೂ ಇಹದ ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಆದೇಶದಂತೆ ಪಂಚವಟಿಯ, ಪಂಚಮುಂಡಿ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಪ-ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದರು. ನೇಸರು ಮೂಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಸುತ್ತಲೂ ಭಯಂಕರ ಬೀಭತ್ಸ ದೃಶ್ಯಗಳು! ಅಳುಕಿದ ಅವರು ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆಂದು ಯೋಚಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ! "ಎದ್ದು ಬಾರೋ, ನಿನಗೇತರ ಭಯ ?" ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಧ್ವನಿ, ಲಾಟೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ನೀಡಿತು. ಆ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯಗಳೂ ಎತ್ತಲೋ ಮಾಯವಾದುವು ! ಲಾಟೂ ಮಹಾರಾಜರು ಗಳಿಸಿದ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರಿಂದ ಪಡೆದಿದ್ದ ಮಂತ್ರದ ಜಪವೇ ಕಾರಣವೆನ್ನುವುದು ಸುಸ್ಪಷ್ಟ.

೧೮೮೬ನೇ ವರ್ಷದ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ರೋಗವನ್ನು ನಿಮಿತ್ತ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು, ಶರೀರತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರ ತ್ಯಾಗಶಿಷ್ಯರು ಬಾರಾನಗರದ ಅರ್ಧಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದ, ಭೂತಗಳ ಮನೆಯೆಂದು ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದ, ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಪಡೆದು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಠ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. ವಿರಜಾಹೋಮ ಮಾಡಿ ಸಂನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಲಾಟೂ ಮಹಾರಾಜರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಿದ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು, ಅಲೌಕಿಕ ವಿದ್ಯೆ ಲೇಶ ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲದೆ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮಾದ್ಭುತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು, ಅವರ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಅವರನ್ನು 'ಸ್ವಾಮಿ ಅದ್ಭುತಾನಂದ' ಎಂದೇ ಕರೆದರು.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ, ಮಠವನ್ನು ಆಲಂಬಜಾರಿನ ಬೇರೊಂದು ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ೧೮೯೭ ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಹೌರಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೇಲೂರು ಗ್ರಾಮದ ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮಠದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ಖರೀದಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಜಮೀನಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀಲಾಂಬರ ಬಾಬುಗಳ ತೋಟದ ಮನೆಗೆ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಹೆಚ್ಚು ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ, ಬೇಲೂರಿನ ಸ್ವತಃ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಠ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು.

ಲಾಟೂಮಹಾರಾಜರು, ಮಠ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಈ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಇತರ ಸೋದರ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೊಂದಿಗೆ, ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗುರುಸ್ಥಾನ ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದ ಆಸುಪಾಸಿನ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಜಪ-ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆದರು. ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಿ ದೊರೆತ ನಾಲ್ಕು ಕಾಸಿಗೆ, ಪೂರಿಯನ್ನೂ ಕಡಲೆಕಾಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ನಾನಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಪ್ರಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಭಾಗವತ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೋದರ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಬಲರಾಮ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕಳೆದರು. ತಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಾಶೀಧಾಮದ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾ, ಅಸಂಖ್ಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ